

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou **r o z h o d l** předsedkyní senátu JUDr. Helenou Koniorovou, jako samosoudkyní, v právní věci žalobkyně **Ing. M. R.**, nar. [redacted], bytem [redacted], s adresou pro doručování písemností soudu [redacted], právně zastoupená Zdeňkou Tolnayovou, advokátkou, se sídlem AK Nám. republiky 946, Mladá Boleslav, proti žalovanému **D. R.**, nar. [redacted], trvale bytem [redacted], s adresou pro doručování písemností soudu [redacted], právně zastoupeným JUDr. Jaroslavem Beldou, advokátem, se sídlem AK Lipová 7, Jablonec nad Nisou, **o vypořádání společného jmění manželů, t a k t o :**

I.

Za společného jmění účastníků se přikazují do vlastnictví žalovaného následující věci: barevný televizor značky Multitech, chladnička neznámé značky, rok výroby 1991 a závěsný telefonní přístroj Panasonic KT-X.

II.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání rozdílu v hodnotách podílů částku 6.472,50 Kč ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III.

Žalobkyně je povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou náhradu znalečného ve výši 5.014,- Kč ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV.

Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou náhradu znalečného ve výši 6.514,- Kč ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala dne 22. 5. 1998 k Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou žalobu o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů. V žalobě tvrdila, že její manželství s žalovaným bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 25. 5. 1995 č. j. 6C1027/94 a rozsudek je v právní moci 12. 6. 1995. V žalobě dále uvedla věci pod položkou 1 – 35, které plánuje do nevypořádaného bezpodílového spoluvlastnictví účastníků s tím, že rozsah tohoto majetku vypořádání změnila jednak v rámci svého účastnického výsledku před soudem do protokolů o jednání konaných dne 15. 5. 2007, 24. 4. 2008, 7. 8. 2008, 9. 4. 2009, dále pak v dalším podání své právní zástupkyně, které bylo doručeno 30. 9. 2008, pak rozvrhla další věci movité, které požaduje k vypořádání, vyjádřila se k otázkám týkajících se pořízení těchto věcí tím, že později u jednání před soudem dne 24. 4. 2008 a 7. 8. 2008 jednotlivé položky z vypořádání BSM vypustila a podle jejího závěrečného stanoviska, tedy je třeba vypořádat elektrický kávovar ETA 0172, elektrický kávomlýnek, čerpadlo Darling, 2 ks kočárů, osobní automobil Renault Trafic, pračka Tatramat, kuchyňská linka, montovaná chatka Hanika, osobní automobil Škoda Forman, pozemková parcela, investice do domu č. p. ■■■ a veškeré zařízení dílny – truhlárny žalovaného, dále pak investice do domu č. p. ■■■ v obci ■■■.

Žalovaný se vyjádřil k věci písemně podáním ze dne 19. 4. 1999, kde popřel, že za manželství s navrhovatelkou pořídili majetek tak, jak jej tato rozvedla v žalobním návrhu. Většina věcí zde uvedených do jejich zaniklého bezpodílového vlastnictví vůbec nespadá, naopak mnoho věcí, které si za trvání manželství pořídili zde uvedeno není. Poukázal na to, že věci pod položkami tak, jak je označila žalobkyně č. 1, 2, 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 30, 31 a 32 sloužily a slouží k výkonu jeho povolání. Od roku 1991 provozoval v Praze kočárovou dopravu a v roce 1992 ji prakticky provozovat přestal, po nějakou dobu měl ještě ve strahovské zahradě jízďárnu. V roce 1992 získal živnostenské oprávnění na truhlářství a provozovnu má v ■■■, v objektu, který je v jeho výlučném vlastnictví. Podniká jako FO zapsaná v OR. Většina věcí, které sloužili k výkonu jeho povolání, byla zakoupena z podnikatelských úvěrů, úvěr použitý na zakoupení věcí provozování kočárové dopravy platil za trvání manželství, úvěr na truhlářství ke dni rozvodu z větší části splacen nebyl. Navrhovatelka by chtěla vypořádat vybavení dílny, ale ke splácení úvěrů se nehlásí. Většinu vybavení domácnosti kupovali z novomanželské půjčky, kterou žalovaný doplatil po rozvodu manželství. Navrhovatelka opustila společnou domácnost před rozvodem manželství a mnoho věcí si odvezla ke svým rodičům ještě před rozvodem. Dále se vyjadřoval k jednotlivým položkám tak, jak je žalobkyně v návrhu na zahájení řízení vymezila k vypořádání.

Oba účastníci svá skutková tvrzení, rozvedená v jejich písemných podání, doplnili v rámci jejich účastnického výsledku před soudem do protokolu o jednání dne 15. 5. 2007, 24. 4. 2008, 7. 8. 2008 a 9. 4. 2009.

Ve svých účastnických výpovědích často měnili rozsah majetku, který zahrnovali do vypořádání společného jmění manželů tak, že některé položky již do vypořádání dříve zahrnuté vypustili z masy jejich nevypořádaného společného majetku a poté pak zahrnovali do této masy další nové jednotlivé věci.

Soud provedl důkazní řízení výsledky účastníků, listinnými důkazy, a to sdělením okresního živnostenského úřadu, usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 2. 6. 1998, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 1998, výpisem z LV č. ■■■ pro KÚ ■■■, sdělením Obvodního úřadu městské části Praha 7 a živnostenskými listy žalovaného, znaleckým posudkem znalce Ing. Zdeňka Moučky, notářským zápisem o darovací smlouvě uzavřené mezi R■■■ Č■■■ a D■■■ R■■■ na nemovitosti z KÚ ■■■ a zejména dům č. p. ■■■, znaleckým posudkem Ing. Zdeňka Millera, technickým průkazem motorového vozidla SPZ ■■■, údaji o koních doručenými žalobkyní, sdělením Generali pojišťovny a. s., zprávou Královské kanonie premonstrátu na Strahově č. 1, stavebním povolením ze dne 20. 12. 1993, kolaudačním rozhodnutím ze dne 30. 3. 1994 pro povolení užívání truhlárny v č. p. ■■■ na parcele ■■■, informací o parcele, geometrickým plánem ze dne 25. 2. 1994 doplněným znaleckým posudkem znalcem Ing. Zdeňkem Moučkou, znaleckým posudkem znalce Ing. Karla Havlíka ze dne 8. 6. 2009, sdělením České spořitelny a. s. ze dne 5. 6. 2009, znaleckým posudkem znalce MVDr. Jiřího Douska ze dne 11. 7. 2009, výpisem z LV č. ■■■ pro KÚ ■■■, sdělením znalce Ing. Zdeňka Millera ze dne 20. 7. 2009, znaleckým posudkem znalce Ing. Zdeňka Millera ze dne 19. 8. 2009, znaleckým posudkem znalce Ing. Josefa Turka ze dne 30. 8. 2009, kupní smlouvou uzavřenou mezi manželi H■■■ a J■■■ H■■■ ze dne 10. 10. 2008, dodatkem ke kupní smlouvě a kupní smlouvou mezi E■■■ Č■■■ a J■■■ H■■■ ze dne 3. 4. 2003 a 31. 7. 2003, úplným výpisem z OR žalovaného u Městského soudu v Praze, oddíl A vložka č. 6541 ze dne 19. 10. 2009, sdělením Magistrátu hl. m. Prahy zápisem o registraci Škoda Forman, Renault Trafic a valníku, rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 25. 5. 1995 č. j. 6C1027/94-39, který nabyl právní moci 12. 6. 1995, výpisem údajů z veřejné části živnostenského rejstříku ze dne 6. 4. 2009 a výsledkem znalců před soudem u jednání konaným dne 5. 11. 2009 Ing. Karla Havlíka a Ing. Josefa Turka.

Na základě těchto shora označených a soudem provedených důkazů bylo zjištěno a prokázáno, že účastníci uzavřeli dne 30. 9. 1989 manželství, které bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 25. 5. 1995 č. j. 6C1027/94-39, který nabyl právní moci 12. 6. 1995. Za trvání manželství si účastníci ze společných finančních prostředků pořídili věci movité. Šlo o barevný televizor zn. Multitech zakoupený v roce 1990 za 748 západoněmeckých marek. Tento televizor existoval ke dni právní moci rozvodu účastníků, má jej v držení žalovaný a jeho hodnota ke dni zániku manželství byla stanovena znalkyní Evou Bursovou v jejím znaleckém posudku ze dne 29. 6. 2004 na částku 1.460,- Kč.

Dále si účastníci zakoupili ze společných finančních prostředků v roce 1991 chladničku, blíže značkou neoznačenou za 13.745,- Kč. Tato chladnička existovala ke dni právní moci rozvodu účastníků, má ji v držení žalovaný a její hodnota byla stanovena znalkyní Evou Bursovou v jejím znaleckém posudku ze dne 29. 6. 2004.

Dále si pak účastníci za trvání manželství pořídili telefonní přístroj Panasonic KT-X závěsný za pořizovací cenu 6.400,- Kč, a to v roce 1991. Tento telefonní přístroj má v držení žalovaný a jeho hodnota ke dni právní moci rozvodu byla stanovena znalcem Ing. Josefem Turkem v jeho znaleckém posudku ze dne 30. 8. 2009 na částku 3.200,- Kč.

Žalovaný byl oprávněn k soukromé podnikatelské činnosti na základě živnostenských listů vydaných Obvodním úřadem městské části Praha 7 ze dne 4. 10. 1996 a ze dne 5. 10. 1994. Dále byl žalovaný oprávněn k další soukromé podnikatelské činnosti na základě dalších živnostenských listů. Žalovaný provozoval od 10. 6. 1992 truhlářství, podlahářství, od 3. 10. 1994 živnost: Koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, od 11. 5. 1994 živnost: Provozování tělovýchovných zařízení a zařízení sloužící k regeneraci a rekondici, od 2. 12. 1992 živnost: Kočárová doprava.

Žalovaný je jako FO zapsán od 7. 7. 1992 do OR vedeného Městským soudem v Praze, oddíl A č. vložky [REDAKCE] s IČ: [REDAKCE] s předmětem podnikání: truhlářství.

Hodnota jeho obchodního majetku byla stanovena znalcem Ing. Zdeňkem Moučkou v jeho znaleckém posudku ze dne 27. 1. 2005 a z dodatku k tomuto posudku ze dne 15. 5. 2009. Znalec při ocenění vycházel z účetní hodnoty dle předpisů o účetnictví ke dni právní moci rozvodu 12. 6. 1995. Znalec zjistil hmotný investiční majetek žalovaného v hodnotě 1,987.952,91 Kč, pohledávky žalovaného v hodnotě 620.793,40 Kč, peníze a ceniny v hodnotě 1,249.172,83 Kč a jeho závazky v hodnotě 3,149.241,52 Kč. Uvedl, že čistý obchodní majetek vypočetl jako rozdíl mezi majetkem a závazky podnikatele na 708.077,62 Kč.

Soud nezjistil žádná jiná aktiva ani pasiva patřící do masy nevypořádané společného majetku účastníků, nezjistil ani vnosy jednoho z účastníků do společného majetku ani investice ze společného majetku do majetku z jednoho účastníků tohoto řízení.

Při právním posouzení věci soud vycházel z toho, že majetkové společenství účastníků jako manželů, BSM, zaniklo před prvním červencem 1998 a je třeba ho vypořádat podle obč. zákoníku ve znění před novelou provedenou zákonem č. 91/1998 Sb. tak, jak bylo judikováno ve Sb. soudních rozhodnutí a stanovisek R20/2000.

Podle § 143 obč. zákoníku v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů je vše, co může být předmětem osobního vlastnictví, a co bylo nabyto některým z manželů za trvání manželství s výjimkou z věcí získaných dědictvím nebo darem, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě nebo výkonu povolání jen jednoho z manželů.

Podle § 149 odst. 1 obč. zákoníku zanikne-li bezpodílové spoluvlastnictví provede se vypořádání podle zásad uvedených v § 150 obč. zákoníku.

Podle § 150 obč. zákoníku při vypořádání se vychází z toho, že podíly manželů jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Dále se přihlédně především k potřebám nezl. dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společných věcí. Při určení míry přičinění je třeba vzít též v zřetel k péči o děti a k obstarávání domácnosti.

Podle § 148a odst. 3 obč. zákoníku k použití majetku v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů potřebuje podnikatel při zahájení podnikání souhlas druhého manžela. K dalším právním úkonům souvisejícím s podnikáním již souhlas druhého manžela nepotřebuje.

Po zhodnocení výsledků provedeného dokazování a jejich právním posouzení dospěl soud k následujícím závěrům, které byly rozhodující pro rozhodnutí soudu ve věci samé.

Účastníci uzavřeli manželství dne 30. 9. 1989, jejich manželství bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 25. 5. 1995 č. j. 6C1027/94-39, který nabyl právní moci 12. 6. 1995. Ze shodných skutkových tvrzení obou účastníků řízení dospěl soud k závěru, že tito si za trvání manželství ze společných finančních prostředků pořídili následující věci movité:

Účastníci si v roce 1990 zakoupili barevný televizor zn. Multitech za 748 DM. Tento televizor má v držení žalovaný a jeho hodnota ke dni zániku manželství činí dle znaleckého posudku znalkyně Evy Bursové ze dne 29. 6. 2004 1.460,- Kč. Dále si účastníci pořídili ze společných finančních prostředků chladničku bez specifikace její značky, a to v roce 1991 za částku 13.765,- Kč. Tuto chladničku má v držení žalovaný a její hodnota byla zjištěna znalkyní Evou Bursovou v jejím znaleckém posudku ze dne 29. 6. 2004 ke dni zániku manželství na částku 8.285,- Kč.

Dále si účastníci v roce 1991, tedy ještě před zahájením soukromé podnikatelské činnosti žalovaného 10. 6. 1992, zakoupili ze společných finančních prostředků závěsný telefonní přístroj Panasonic KT-X za částku 6.400,- Kč. Na tomto tvrzení se oba účastníci shodli, a však žalovaný uváděl, že závěsný telefonní přístroj byl pořízen z peněz pro podnikání a sloužil také k tomuto účelu. Soud dospěl k názoru, že toto tvrzení žalovaného je nepravdivé, neboť první živnostenské oprávnění získal ke dni 10. 6. 1992, když od tohoto dne byl oprávněn provozovat truhlářství a podlahářství a v důsledku toho byl pak od 7. 7. 1992 zapsán v OR vedeném Městským soudem v Praze, v oddílu A č. vložky [REDAKCE] jako FO. Proto tedy soud dospěl k závěru, že tento telefonní přístroj byl pořízen ze společných finančních prostředků obou účastníků řízení. Nesloužil k výkonu povolání žalovaného, tedy k jeho soukromému podnikání. Tento telefonní přístroj dle žalobkyně zůstal u žalovaného. Toto tvrzení žalobkyně soud považuje za prokázané, neboť účastníci vedli společnou domácnost v nemovitostech žalovaného a žalobkyně sama uváděla v řízení před zdejším soudem ve věci vedené po sp. zn. 6C1027/94, že během ledna 1995 nemohla již další soužití s odpůrcem vydržet. Odešla s dětmi ze společné domácnosti ke svým rodičům, kde žije doposud. Telefon tedy zůstal u žalovaného a jeho hodnota ke dni zániku manželství byla zjištěna znalcem Ing. Josefem Turkem v jeho znaleckém posudku ze dne 30. 8. 2009 na částku 3.200,- Kč.

Soud 1. stupně věci movité rozdělil mezi účastníky řízení podle stavu, který z nich má kterou věc ve svém faktickém držení, a který z nich, kterou věc po rozvodu manželství užívá. Všechny věci movité má v držení dle shodného tvrzení účastníků řízení žalovaný.

Věci movité, které jsou v držení žalovaného, mají hodnotu zjištěnou znalkyní Evou Bursovou v jejím znaleckém posudku ze dne 29. 6. 2004 a znalcem Ing. Josefem Turkem v jeho znaleckém posudku ze dne 30. 8. 2009 12.245,- Kč. Z této hodnoty má žalovaná právo na svůj podíl ve výši 1/2, tedy vypořádáním společného majetku by se jí mělo dostat podílu v hodnotě 6.472,50 Kč.

Protože všechny věci movité má v držení žalovaný a ten se také stává jejich výlučným vlastníkem, je povinen zaplatit žalobkyni rozdíl v hodnotách podílu ve výši 6.472,50 Kč.

V souvislosti se soukromým podnikáním žalovaného se soud zabýval tím, že výnos z podnikání stejně jako mzda z pracovního poměru náležející jednomu z manželů je zdrojem BSM, z něhož je pořizován společný majetek manželů. Soud tedy vycházel z ustálené judikatury nejvyššího soudu, který zaujal jednoznačné stanovisko a závěr, že podnikání je nutno chápat jako činnost, z níž výnosy náleží oběma manželům, a která obvykle slouží i k získávání hodnot náležejících do BSM. Potom ovšem nelze opomenout ani výdaje a závazky podnikajícího manžela, které mu vznikly v souvislosti s jeho podnikáním, neboť je nelze oddělovat od podnikání, z něhož má prospěch i druhý manžel. Podnikající manžel je povinen nahradit do BSM takovou částku, která se rovná pozitivnímu (kladnému) rozdílu mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku BSM, což zpravidla je cena jeho podniku (pokud nebyl vytvořen i vynaložením oddělených prostředků podnikajícího manžela). V případě, že by výsledná hodnota byla záporná, např. v důsledků zadlužení, není co do BSM nahrazovat a také není žádné opodstatnění k takové ztrátě v rámci řízení o vypořádání BSM přihlížet jinak, než v rámci eventuálních úvah o disparitě podílů.

Soud zjišťoval částku, která by měla být nahrazena do bezpodílového spoluvlastnictví manželů, neboť tato částka, jak vyplývala ze všech skutkových tvrzení žalobkyně, byla v tomto řízení sporná.

Soud tedy vycházel z odborného znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka Moučky ze dne 27. 1. 2005 a z jeho doplňujícího posudku doručeného soudu dne 15. 5. 2009.

Znalec uvedl, že žalovaný podniká jako FO, takže u něj nelze stanovit hodnotu obchodního podílu. Hodnotu obchodního majetku u žalovaného znalec stanovil podle účetní hodnoty, na základě předpisů o účetnictví.

Obchodní majetek žalovaného, který byl tímto znalcem zjištěn se stával z hmotného investičního majetku v hodnotě 1.987.352,91 Kč. Tento majetek byl tvořen budovami, které žalovaný odpisoval tím, že se jednalo o objekt truhlárny a o objekt chaty. Žalovaný je totiž vlastníkem domu č. p. ■■■ postaveného na stavební parcele č. ■■■ a této stavební parcely zapsaných na LV č. ■■■ pro KÚ ■■■. Tyto nemovitosti získal na základě darovacích smluv uzavřených s R■■■ Č■■■ dne 25. 6. 1990 a dne 4. 5. 1992 s tím, že první darovací smlouva ze dne 25. 6. 1990 byla sepsána formou notářského zápisu č. j. Nz385/90, byla registrována bývalým státním notářstvím v Jablonci nad Nisou pod č. registrace I 1053/90 dne 25. 6. 1990. Druhá darovací smlouva ze dne 4. 5. 1992, jejímž předmětem byl právě dům č. p. ■■■ s příslušenstvím a stavební parcela č. ■■■, byla registrována státním notářstvím v Jablonci nad Nisou pod č. registrace I 637/92 dne 20. 5. 1992.

Znalec zjistil celková aktiva žalovaného, podnikatele, na hodnotu 3.857.319,14 Kč. Takže od této hodnoty soud odečetl hodnotu hmotného investičního majetku žalovaného zjištěnou znalcem na 1.987.352,91 Kč, neboť tento hmotný investiční majetek byl vytvořen vynaložením oddělených prostředků podnikajícího manžela žalobkyně. Znalec Ing. Zdeněk Moučka, tak zjistil závazky žalovaného v celkové výši 3.147.241,52 Kč, takže tímto propočtem dospěl soud k zápornému rozdílu 429.756,10 Kč a tedy k tomu, že obchodní majetek žalovaného byl ke dni právní moci rozvodu manželství předlužen, a tudíž nebylo co nahrazovat do BSM účastníků.

Žalobkyně dále zahrnovala do nevypořádaného společného majetku tři koně, a to klisnu Markétu, Martinu a Moniku. Rovněž sem zahrnula dva kusy kočárů.

Žalobkyně tvrdila, že tyto kočáry zakoupili účastníci ze společných finančních prostředků, avšak nedokázala kočáry popsat, nevěděla vůbec kdy, za kolik korun a od koho je koupili.

O koních pak uváděla, že v roce 1990 účastníci ze společných finančních prostředků zakoupili klisnu Moniku, která pak porodila klisnu Markétu a Martinu.

Obě tato tvrzení žalobkyně žalovaný zpochybňoval a v celém rozsahu je popíral.

Soud tedy tyto věci nezahrnul do masy nevypořádaného společného majetku účastníků na základě dalších důkazů, které si k těmto položkám opatřil.

Především soud vycházel z toho, že žalovaný byl oprávněn provozovat kočárovou dopravu od dne 2. 12. 1992, což bylo prokázáno z údajů Ministerstva průmyslu a obchodu, z veřejné části živnostenského rejstříku. Dále pak ze zprávy Královské kanonie premonstrátu na Strahově, se sídlem Praha 1, Strahovské nádvoří 1/132 ze dne 1. 9. 2008 vyplývá, že žalovaný užíval pozemek 271/1 v jejich vlastnictví na základě nájemní smlouvy, která byla uzavřena 2. 5. 1994 a zanikla pro neplnění povinností žalovaného ke dni 31. 12. 1994. Oba účastníci se shodovali v průběhu celého rozsáhlého důkazního řízení tak, že na tomto pozemku žalovaný provozoval kočárovou dopravu a měl tam i ustájené koně. Bylo prokázáno, že ke dni 31. 12. 1994 však tento pozemek již byl žalovaným vyklizen až na drobné stavby, které pak žalovaný odstranil bez určení přesného data, avšak snažil se je vlastníkově pozemku odprodat kupní smlouvou, kterou jim písemně nabídl uzavřít dne 31. 3. 1995. Z těchto nepřímých důkazů soud dospěl k názoru, že kočáry neexistovaly ke dni právní moci rozvodu účastníků řízení a obdobně pak pokud jde o koně.

Navíc je třeba zdůraznit, že znalec MVDr. Jiří Dousek Ph.D. ve svém znaleckém posudku ze dne 11. 7. 2009 u klisny Moniky vůbec nezjistil jako chovatele žalovaného, chovatel není v dokladech klisny uveden. Obdobně pak pokud jde o klisnu Markétu.

Klisna Martina se narodila 21. 2. 1996, tedy až po právní moci rozvodu účastníků řízení a jako jejich chovatel je v dokladech klisny uveden žalovaný.

Žalovaný nepochybně zařadil tažná zvířata v hodnotě 113.000,- Kč, jak vyplývá z doplnění znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňkem Moučkou doručeném soudu 15. 5. 2009 do svého obchodního majetku. Ve znaleckém posudku tohoto znalce ze dne 27. 1. 2005 jsou oceněna hodnotou 90.646,- Kč. Z pořizovací hodnoty 113.000,- Kč také podnikatel prováděl měsíčně odpisy, takže v žádném případě s ohledem na toto zjištění znalce, že koně tvořily součást jeho obchodního majetku, nelze tyto koně samostatně v rámci nevypořádaného společného jmění účastníků tohoto řízení vypořádávat. Navíc koně nepochybně sloužily k výkonu povolání žalovaného, takže i toto je vážný argument pro uváděný záměr zdejšího soudu, proč koně nezahrnul do vypořádání.

Ze stejných důvodů pak soud nezahrnul k vypořádání žalobkyní navrhované věci movité, a to osobní automobil Škoda 135 LS Forman, barvy tm. modré, SPZ [REDAKCE] platné do 6. 12. 2000, dodávku Renault Trafic 2,5D, bílé barvy od 15. 11. 2007 dočasně vyřazenou z provozu a valník hnědé barvy bez registrační značky provozovaný od 7. 9. 1992.

Tyto osobní automobily, jak bylo prokázáno ze zprávy Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 23. 10. 2009, byly zaregistrované v evidenci na žalovaného, jako na osobu samostatně výdělečně činnou, tedy na podnikatele s IČ: [REDACTED].

Žalobkyně dále tvrdila, že trvá na vypořádání jednak investic vložených do domu č. p. [REDACTED] v KÚ [REDACTED], které měly spočívat ve střešních oknech, ve schodišti, podlahách. Tyto investice ocenila na 120 – 130 tisíc korun.

Další investice tvrdila do domu postaveného na stavební parcele č. [REDACTED] v KÚ [REDACTED].

K prvním žalobkyní tvrzeným investicím do střešních oken, schodiště a podlah v domě ve vlastnictví žalovaného č. p. [REDACTED] se vyjadřoval soudní znalec Ing. Zdeněk Miller ve znaleckém posudku ze dne 19. 8. 2009. Poukázal na to, že prohlídkou domu č. p. [REDACTED] KÚ [REDACTED], postaveného na stavební parcele [REDACTED] zapsaného na LV [REDACTED], zjistil, že jsou ve východní části půdorysu v podkroví dvě střešní okna zn. Velux, přístup do podkroví je zajištěn přímočarým 1x zalomeným dřevěným schodištěm se zábradlím po jedné straně. Žalovaný tvrdil, že obojí je ve stáří 13 – 15 let. Znalec uvedl, že konstrukce jsou přiměřeného opotřebení, bez viditelného mimořádného poškození, či později provedených oprav.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložila jediný přesvědčující důkaz soudu o tom, že ze společných finančních prostředků byly tyto investice do rodinného domu žalovaného provedeny, pak tyto investice soud nezahrnul do vypořádání společného jmění manželů, tvrzení žalobkyně o těchto investicích tedy zůstalo pouze v této rovině, když žalovaný tyto investice důrazně popíral, žalobkyně v tomto směru důkazní břemeno neunesla. Obdobně pak pokud jde o její tvrzení o dalších investicích do domu č. p. [REDACTED] v KÚ [REDACTED]. Soud zjistil z LV č. [REDACTED] pro KÚ [REDACTED], že jde o dům ve vlastnictví J. [REDACTED] H. [REDACTED] a tento dům jmenovaný získal do svého vlastnictví kupní smlouvou ze dne 31. 7. 2003, založenou na čísle listu 250251 soudního spisu od jiné osoby než-li od osoby žalovaného. Je tedy tvrzení žalobkyně o investicích do tohoto domu ze společných finančních prostředků zcela nevěrohodné, neboť šlo o poměrně vysoké finanční částky. Účastníci, jak vyplynulo z rozsáhlého důkazního řízení, však nepochybně nedisponovali za trvání manželství vysokými finančními prostředky. K tomuto závěru soud dospěl na základě shodných tvrzení účastníků tohoto řízení, když žalobkyně byla na mateřské dovolené a žalovaný podnikal. Žalovaný v řízení před zdejšími soudem o rozvod manželství vedené pod sp. zn. 6C1027/94 sám poukazoval na to, že měli déle trvající finanční problémy s tím, že v době rozhodování soudu o této věci, se již tato finanční situace stabilizovala. Nic méně však o finančních problémech tvrzených žalovaným svědčí i listinný důkaz opatřený zdejšími soudem na č. listu 223 spisu, jde o zprávu České spořitelny a. s. ze dne 5. 6. 2009, která soudu sdělila, že žalovaný měl otevřený čtyři úvěry u této spořitelny, a to č. 4503-192154-038, účet uzavřen ke dni 23. 7. 1996, dále úvěr č. 561-192154-38, když účet nebyl již bankou nalezen, v listinné podobě již proběhla skartovací lhůta, podrobnosti tedy nejsou soudem zjištěny. Každopádně však se jednalo o úvěr, který žalovaný získal jako podnikatel u uvedeného peněžního ústavu. Obdobně pak pokud jde o další úvěr č. 2508-192154-038 a další úvěr č. 318-192154-038, když tento účet byl uzavřen ke dni 16. 6. 1994.

Pokud by účastníci disponovali tak vysokými finančními částkami, jak tvrdila žalobkyně, že je investovali do nemovitostí domu č. p. [REDACTED] a do nemovitostí, jak je žalobkyně označila: domu na stavební parcele [REDACTED] v KÚ [REDACTED], pak by nepochybně žalovaný neuzavíral finančně nákladné smlouvy o úvěrech s Českou spořitelnou a. s. shora

certifikované. Je notoricky známo z této společnosti, že právě v 90. letech byly poskytovány úvěry podnikatelům za vysoké smluvní úroky, které se pohybovaly v rozmezí od 18 do 21%, takže za těchto velmi finančně nákladných podmínek by logicky žádný podnikatel disponující vysokými finančními úsporami takovéto půjčky neuzavíral. Jde sice o nepřímý důkaz, avšak ve spojení s tím, že žalobkyně neprokázala existenci těchto finančních prostředků, z nichž účastníci investice do uvedených nemovitostí prováděli za trvání manželství, pak soud tyto investice do vypořádání společného majetku rovněž nezahrnul.

Soud nezahrnul do vypořádání společného majetku žalovaným navrhované nedoplatky úvěrů u České spořitelny a. s. č. 4503-192154-038, č. 561-192154-038, č. 318-192154-038, č. 2508-192154-038, neboť žalovaný neprokázal, že ke dni právní moci rozvodu jejich manželství tyto nedoplatky úvěrů existovaly a neprokázal také jejich výši. Navíc pak dle jeho samotného tvrzení šlo o podnikatelské úvěry, takže tyto se musely projevit v jeho obchodním majetku, a to konkrétně v pasivech a nelze je tedy samostatně vypořádat.

Žalobkyně dále zahrnovala do vypořádání zařízení dílny – truhlářství, a to movité věci: pila, formátovací pila Rema, spodní frézka Ligmet, srovnávačka Zesam, pásová pila Zesam, tloušťkovací frézka, spodní frézka s čepovákem, horizontální dlabačka, kotoučová bruska, pásová bruska. Jde o věci, které patří do obchodního majetku žalovaného, sloužící k výkonu jeho povolání, a proto je tedy soud rovněž nezahrnul do vypořádání společného jmění manželů.

Žalovaný zahrnoval do vypořádání vakuovou svářečku, kterou však nedokázal specifikovat ani v nejmenším rozsahu, neuvedl ani rok pořízení, žádný bližší údaj o této věci movité, jakožto i tom, že tato věc movitá existovala vůbec v majetku účastníků ke dni právní moci rozvodu, a že ji má v držení žalobkyně, když žalobkyně toto popírala. Proto tuto věc movitou soud do vypořádání, když žalovaný v tomto směru neunesl důkazní břemeno o existenci této věci ke dni zániku manželství účastníků.

Ze stejných důvodů soud nezahrnul do vypořádání žalobkyní věci movité, a to elektrický kávovar ETA 0172, elektrický kávomlýnek, čerpadlo Darling 35-1, pračku Tatramat 247, kuchyňskou linku – imitace světlého dřeva s nerezovým dřezem se čtyřmi horními a se čtyřmi spodními skříňkami, dřevěnou stáj, montovanou chatku Hanika.

K položce čerpadlo Darling 35-1 žalobkyně tvrdila, že bylo pořízeno v roce 1990 za 7.830,- Kč ze společných finančních prostředků, uvedla, že bylo zabudováno ve strahovské zahradě, kde měli zahradní domek a stáje, a kde žalovaný provozoval kočárovou dopravu. Sama uváděla, že zde bydleli od jara 1991, ona někdy v září 1992 odešla ke svým rodičům, šla k nim vlastně родit. Po porodu se tam již nevrátila zpět a nastěhovala se do [REDACTED], mezitím žalovaný toto zlikvidoval.

Proto tedy soud s ohledem na samotné tvrzení žalobkyně nezahrnul toto čerpadlo do vypořádání a ze stejných důvodů tam nezahrnul ani montovanou chatku Haniku a stáj.

K montované chatě Hanice žalobkyně sama poukazovala, že tato byla postavena na pronajatém pozemku na Strahově a manžel tuto chatu rozmontoval někdy v roce 1993 nebo v roce 1994. Žalobkyně tedy neprokázala existenci této věci ke dni právní moci rozvodu.

Obdobně pak žalobkyně tvrdila, že dřevěnou stáj postavili v roce 1990 ve Strahovských zahradách. Tvrdila, že materiál stál asi 100.000,- Kč, stáj shořela a manžel

dostal od pojišťovny 1.000.000,- Kč pojistné plnění. Sama ovšem v souvislosti s touto položkou uváděla, že v roce 1994 byla rozmontována.

Proto tedy s ohledem na tato tvrzení žalobkyně soud tuto věc nezahrnul do vypořádání.

K další položce ke kuchyňské lince opět žalobkyně nepředložila soudu jediný důkaz, že tato věc existovala ke dni zániku manželství. Pouze tvrdila, že byla pořízena v roce 1991 a poukazovala na to, že linku má vyfocenou, fotky jsou založeny ve spise. Toto ovšem nemůže být soudem považováno za důkaz existence této věci ke dni zániku manželství. Za situace, kdy žalovaný tvrdí, že linka byla zabudována v domě v [REDAKCE], ve kterém nějakou dobu bydleli, a to i s touto kuchyňskou linkou.

Žalobkyně dále navrhovala k vypořádání pozemkovou parcelu č. [REDAKCE] pastvina o výměře 9041 m² zapsanou na LV č. [REDAKCE] pro obec a KÚ [REDAKCE]. Soud zjistil z tohoto listu vlastnictví, že je to žalovaný, který je výlučným vlastníkem této pozemkové parcely a žalobkyně jediným důkazem neprokázala, že tato parcela byla zakoupena ze společných finančních prostředků do výlučného vlastnictví žalovaného. Proto ji soud rovněž nezahrnul jako položku k vypořádání jejich společného majetku.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Protože žalobkyně zahrnovala do vypořádání společného jmění manželů kromě věcí movitých a také pozemkovou parcelu č. [REDAKCE], dále osobní automobily a koně, soud musel ustanovit jednak znalce na ocenění movitých věcí, ale také znalce na ocenění nemovitosti, automobilů a koní. Tyto znalecké posudky bylo třeba nechat soudem 1. stupně vypracovat také pro potřebu případného odvolacího řízení, aby tak nadřízený orgán měl k dispozici všechny potřebné důkazy pro své rozhodování o správnosti rozhodnutí soudu 1. stupně.

Proto tedy státu vznikly náklady znalečného Evě Bursové ve výši 1.384,- Kč, Ing. Zdeňku Moučkoví 2.534,- Kč, Ing. Zdeňku Millerovi 2.820,- Kč a 2.339,50 Kč, MVDr. Jiřímu Douskovi Ph.D. 2.450,- Kč, Ing. Josefu Turkovi 1.800,- Kč a Ing. Karlu Havlíkovi 700,- Kč. Celkem tedy stát vynaložil na nákladech znalečného 14.027,50 Kč. Žalobkyně zaplatila na záloze 21. 8. 2001 2.000,- Kč a žalovaný zaplatil dne 3. 2. 2006 zálohu na znalečné 500,- Kč. Celkové náklady na znalečné 14.027,50 Kč soud rozdělil rovným dílem mezi účastníky řízení, kteří se nebyli schopni dohodou vypořádat a měli tedy oba stejný zájem o tom, aby ve věci rozhodl soud. Proto tedy soud rozhodl tak, že každý z účastníků by měl na nákladech státu zaplatit 7.014,- Kč, když žalobkyně již zálohu zaplatila ve výši 2.000,- Kč, a proto jí soud uložil povinnost zaplatit nedoplatek ve výši 5.014,- Kč ve lhůtě do 3 dnů od právní moc rozsudku.

Obdobně žalovaný by měl zaplatit na nákladech státu 7.014,- Kč, z toho pak již zaplatil na záloze 500,- Kč, takže mu soud uložil, aby zaplatil nedoplatek na nákladech státu ve výši 6.514,- Kč, rovněž ve lhůtě do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, písemně ve třech vyhotoveních.

V Jablonci nad Nisou dne 5. 11. 2009

JUDr. Helena Koniorová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Alena Erlebachová